

عنوان مقاله:

یکسانی روش شناختی معرفت علمی و معرفت دینی و پیامدهای آن

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 21، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

شهرام شهرباری - پژوهشگر مرکز علم و الهیات، پژوهشکده مطالعات بنیادین علم و فناوری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با پذیرش این که هدف فهم و تفسیر متن شناخت مقصود مولف است، باید به این پرسش پاسخ داد که باورهای محصول این فرایند چگونه توجیه می شود. من استدلال می کنم که فهم و تفسیر بر استنتاجی تبیینی مبتنی است. از آنجا که معنای قراردادی کلمات نمی تواند مقصود مولف را متعین کند، برای دریافت معنای مد نظر وی فرضیه هایی معنایی مطرح می کنیم که بتواند شواهد متنی را توضیح دهد. سپس، بهترین تبیین آن شواهد را به عنوان معنای متن تلقی می کنیم. این یعنی تفسیر نیز بر همان فرایند استنتاجی ای مبتنی است که روش شناسی علوم تجربی را تشکیل می دهد. بنابراین، از یک سو علوم تجربی و استنباط از متون مقدس هر دو بر استنتاج تبیینی از شواهد مبتنی اند، و از سوی دیگر شواهد موجود در هر دو (یعنی پدیده های طبیعی و متون مقدس) نیز از منظر دینی به خداوند منسوب اند. در نتیجه، تا دلیل مستقلى نباشد، فرد متدین نمی تواند برای یکی اعتباری بیش از دیگری قائل شود یا، به فرض بروز تعارضی آشتی ناپذیر میان آن دو، یکی را بر دیگری برتری دهد.

کلمات کلیدی:

استنباط از متن، نظریه تبیینی تفسیر، ابداعشن، علم و دین، طبیعی انگاری هرمنوتیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1879368>

